

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. S.**

skazanej z art. 294 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 marca 2018 r.

kasacji wniesionej obrońcą skarżonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 września 2016 r., sygn. akt IV K [...],

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.,

p o s t a n a w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. zwolnić skarżącą J.S. od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II AKa [...], Sąd Apelacyjny w [...] utrzymał w mocy, zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonej, wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 września 2016 r., sygn. akt IV K [...], którym to orzeczeniem oskarżona J. S. skazana została za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł każda.

W dniu 27 czerwca 2017 r. obrońca skarżonej adw. D. M. złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego. Orzeczenie

z uzasadnieniem zostało doręczone obrońcy w dniu 3 sierpnia 2017 r. (k. 5 akt WKK [...])

Adw. D. M. sporządził i podpisał kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie J. S. i nadał zawierającą ją przesyłkę w urzędzie pocztowym w G. w dniu 4 września 2017 r. (k. 10 akt WKK).

Przedmiotowa kasacja, po uzupełnieniu przez obrońcę jej braków formalnych (dołączeniu dowodu uiszczenia opłaty od kasacji w kwocie 750 zł oraz nadesłaniu 4 egz. odpisów kasacji i podpisanego pełnomocnictwa dla adw. D. M.) została przyjęta zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 października 2017 r. (k. 28 akt WKK), a następnie, po sporządzeniu pisemnej odpowiedzi przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w G., przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy J. S. nie może zostać rozpoznana, bowiem została ona złożona z przekroczeniem terminu zawitego określonego w art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k. i tym samym nie powinna zostać przez Sąd Apelacyjny w [...] (przewodniczącego wydziału) w ogóle przyjęta. Ponieważ tak się nie stało, Sąd Najwyższy, stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k., zobligowany był pozostawić ją bez rozpoznania.

Termin 30 dni do wniesienia kasacji strony liczony jest od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. W niniejszej sprawie był to dzień 3 sierpnia 2017 r. Skoro zaś tak, to ostatni dzień terminu na wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia mijął w dniu 2 września 2017 r. Przesyłka zawierająca kasację nadana została w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji w dniu 4 września 2017 r., a więc 2 dni po upływie terminu zawitego.

Wydaje się, że obrońca wnosząc kasację w sposób wyżej opisany uznał, że w tym wypadku ma zastosowanie przepis art. 123 § 3 k.p.k., zgodnie z którym, jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Gdyby ostatni dzień terminu do wniesienia kasacji w przedmiotowej sprawie wypadł w dniu 3 września 2017 r. (niedziela), dokonana przez obrońcę czynność byłaby skuteczna. Rzecz w tym, że dzień 2 września 2017 r. – sobota, nie był dniem uznanym przez ustawę za dzień wolny od pracy (zob. w tym przedmiocie jednolite orzecznictwo Sądu Najwyższego,

postanowienia: z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 289/11, OSNKW 2012, z. 6, poz. 63; z dnia 27 sierpnia 2014 r., IV KK 166/14, OSNKW 2015, z. 1, poz. 7). Skuteczne wniesienie kasacji musiało więc nastąpić do godz. 24.00 dnia 2 września 2017 r.

Stosownie do treści art. 429 § 1 k.p.k., prezes sądu (w tym wypadku przewodniczący wydziału) powinien odmówić przyjęcia kasacji wniesionej po terminie w oparciu o przepis art. 530 § 2 k.p.k. Zbędnym było w związku z tym wzywanie skazanej i jej obrońcy do usunięcia braków formalnych w tym do dołączenia dowodu opłaty (na marginesie, jak wynika z k. 19 akt WKK, w terminie do wniesienia kasacji J. S. była pozbawiona wolności). Skoro tego rodzaju decyzja nie zapadła, sąd kasacyjny na podstawie powołanego wyżej art. 531 § 1 k.p.k. postanowił jak w części dyspozytywnej.

Zwalniając skazaną od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego – art. 624 § 1 k.p.k. – uwzględniono okoliczność, że jest ona pozbawiona wolności i tym samym nie ma realnej możliwości osiągnięcia dochodów, przyczyna wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia o wskazanej wyżej treści nie była przez nią samą zawiniona, natomiast uiszczenie opłaty było w tym układzie procesowym zbędne.